

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 34, št. 11
NOVEMBER 2014

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ RAJNI
- ⇒ JOŽE GREGORIČ
- ⇒ OBLETNICE
- ⇒ 100 LET

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

ZAKAJ DARUJEMO SVETE MAŠE ZA RAJNE?

Vzrok svete maše za rajne je vera v vstajenje in večno življenje. Ob smrti se telo in duša ločita. Telo razpade, duša pa gre naproti Bogu in čaka na to, da bo poslednji dan spet združena s svojim obujenim telesom. Že v stari zavezi beremo, da je plemeniti Juda napravil nabirko od moža do moža in poslal v Jeruzalem približno dva tisoč srebrnih drahem, da bi se opravila daritev za greh. V tem je ravnal zelo lepo in plemenito, saj je mislil na vstajenje. Zakaj ko ne bi pričakoval, da bodo padli vstali, bi bilo odveč in nespametno moliti za mrtve. Pred očmi je imel tudi sijajno nagrado, pridržano za tiste, ki zaspijo pobožno: sveta in pobožna misel! Zato je namreč naročil to spravno daritev za umrle, da bi bili oproščeni greha (2 Mkb 12, 43–44). To je podlaga za nauk Cerkve o vicah. Katekizem Katoliške cerkve uči: *Vice, pogosto predstavljene*

kot kraj, so prej stanje. Kdor umre v Božji milosti (torej v miru z Bogom in ljudmi), pa še potrebuje očiščenje, preden more gledati Boga iz obličja v obličje – ta je v vicah.

Tradicija darovanja svete maše za rajne sega v same začetke krščanstva. Na grobovih iz prvih stoletij lahko preberemo napise s prošnjo za molitev. V zgodnjem srednjem veku so kristjani že imeli navado darovanja svetih maš na tretji, sedmi in trideseti dan po pogrebu in nato ob obletnici smrti. Sveti Avguštin, ki je živel v petem stoletju, se spominja besed svoje matere na smrtni postelji, ki je dejala, da si želi, da bi se jo pogosto spominjali pri Gospodovem oltarju.

Najučinkovitejša pomoč za rajne je darovanje svete maše. Župnik vsak dan neprenehoma daruje sveto mašo za pokojnega. Včasih nekdo naroči po smrti svojca celo

trideset svetih maš, ki jih imenujemo gregorijanske svete maše. Njihova zgodovina sega v šesto stoletje, ko je živel papež Gregor Veliki. V času, ko je bil še opat benediktinskega samostana, se je zgodilo, da je umrl eden od njegovih menihov, ki mu je bilo ime Justus. Drugi menihi so pri umrlem našli zlate kovance, katere pa ne bi smel

imeti zaradi obljube uboštva. Gregor je ukazal, da je treba zanj kot zadoščevanje za greh trideset dni vsak dan darovati sveto mašo. Pokojni Justus se je potem prikazal enemu od menihov in se zahvalil za njihovo usmilenje ter dejal, da je že dosegel nebo. Od šestega stoletja naprej je bila Cerkev prepričana, da so takšne svete maše zelo učinkovite za od-

rešenje trpljenja duš v vicah. Sveta maša je Kristusova daritev in je zato najpopolnejša in najbolj učinkovita oblika molitve za rajne. Včasih se zgodi, da celo duše rajnih prihajajo k nam, ki smo še na tem svetu, nam pripovedujejo o svojem trpljenju in prosijo, da bi zanje darovali sveto mašo.

Rafael

S PAPEŽEM FRANČIŠKOM NA POTI VERE

Karizme: So Božji darovi posamezniku, da bi služil skupnosti. Gorje, če postanejo razlog zavisti!

Papež Frančišek je na eni od avdienc spregovoril o karizmah. Poudaril je, da je karizma milost, ki jo oseba prejme zato, da bi z njo služila vsej skupnosti, ter posvaril, da karizme kot darovi Svetega Duha ne smejo nikoli

postati povod za razdore ali zavist.

Gospod je Cerkev od vsega začetka obsipaval z darovi svojega Duha ter jo tako delal vedno bolj živo in rodovitno. Med temi darovi izstopajo nekateri, ki so še posebej dragoceni za

izgradnjo in hojo krščanske skupnosti – karizme. Papež je v ospredje postavil naslednja vprašanja: Kaj točno je karizma? Kako jo lahko prepoznamo in sprejmemo?

Karizma je Božji dar posamezniku za dobro vseh

KOLOFON:

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 700 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.

Ko govorimo o karizmi, pogosto mislimo na talent, naravno zmožnost. Tako za osebo, ki je še posebej sijajna in zanimiva, pravimo, da je »karizmatična oseba«. V krščanskem pojmovanju pa je karizma mnogo več kot osebnostna značilnost ali predispozicija, s katero smo obdarjeni. Karizma je milost, je dar, ki ga je poklonil Bog Oče preko delovanja Svetega Duha. Je dar, ki ni nekomu poklonjen zato, da bi bil boljši od drugih ali bi si ga zaslužil. Je dar, ki mu ga Bog poklanja zato, da bi ga z enako zastojnostjo in enako ljubeznijo lahko uporabil za služenje celotni skupnosti, za dobro vseh.

Karizme se prepoznajo znotraj skupnosti

Oseba sama ne more spoznati, ali ima karizmo in katera je ta. Darovi, s katerimi nas napolnjuje Oče, pridejo na plano in zacvetijo znotraj skupnosti. Povaljil je, da se vprašamo, ali je kakšna karizma, ki jo je Gospod po milosti svojega Duha vzbudil

v meni in ki so jo moji bratje v krščanski skupnosti prepoznali in jo spodbujali. Kako ravnaj jaz s tem darom: ga živim z velikodušnostjo in ga dajem v služenje drugim ali pa ga zanemarjam, dokler ne pozabim nanj? Ali pa je morda postal povod za napuh, tako da se vedno pritožujem nad drugimi in zahtevam, da se v skupnosti dela na moj način?

Gorje, če ti darovi postanejo razlog zavisti

Svojo Cerkev Oče napolnjuje z različnimi karizmami in mnogimi darovi svojega Duha. A tega ne smemo jemati kot razlog zmešnjave ali zadrege. Vse to so pokloni, ki jih Bog daje krščanski skupnosti, da bi lahko rasla v veri in njegovi ljubezni kot eno samo telo, Kristusovo telo. Isti Duh, ki daje to raznolikost karizem, daje tudi enost Cerkve. Pred to mnogoterostjo karizem se naše srce mora odpreti za veselje. Papež Frančišek pa je odločno posvaril pred zavistjo: »Gorje, če ti darovi postanejo razlog

zavisti, sporov, ljubosumnosti!« Kot piše apostol Pavel v Pismu Korinčanom, so vse karizme pomembne v Božjih očeh, hkrati pa ni nihče nenadomestljiv. To pomeni, da v krščanski skupnosti potrebujemo drug drugega, vsak prejeti dar pa se v polnosti uresničuje takrat, ko se ga deli z brati, za dobro vseh. To je Cerkev! In ko se Cerkev v raznolikosti svojih karizem izrazi v občestvu, se ne more zmotiti. To je lepota in moč nadnaravnega čuta vere, ki je dan od Svetega Duha, da bi vsi skupaj lahko vstopili v srce evangelija in se naučili slediti Jezusu v svojem življenju.

*Povzeto pa
Radio Vatikan.*

*Avtor te pridige je odšel. Od njega smo se poslovili v četrtek, 30. 10. 2014.
Slovenska cerkev je doživela veliko izgubo.*

PRIDIGA O BOŽJEM USMILJENJU

Jože Gregorič

Najprej bi se zahvalil za povabilo, da sem lahko med vami na tako pomemben dan, pred novo mašo, ki je pomemben dogodek za vsako župnijo.

Danes bi vam rad spregovoril o duhovniku kot posredniku Božjega usmiljenja. Na današnjo pridigo sem se pripravljaj ob evangelijskem odlomku. Predstavljal sem si grešnika Zaheja, ki je bil za denar pripravljen izdati svojo vest, svoje srce, saj je bil neskončno navezan na

materialne dobrine. Ni vedel, kaj je ljubezen, kaj je usmiljenje, kaj je poštenost. Poleg tega je bil grešnik tudi zato, ker je izdal svoj narod; zbiral in kopičil je davke za Rimsko oblast. Zahej, ki je bil majhne postave, je slišal, da prihaja velik učenik in prerok, ki ga imajo

za Boga. Splezal je na smokvo. Jezus, ki je šel mimo, mu je rekel: »Zahej, stopi dol.« V tistem trenutku se je zgodilo nekaj pretresljivega. Jezus je pogledal Zaheja in med njim in Jezusom se je zgodilo nekaj, kar lahko opišejo le tisti, ki se jih je dotaknil Gospod v svojem Usmiljenju in v svoji Ljubezni. V tistem Jezusovem pogledu je bilo nekaj, od česar je odvisno naše krščansko življenje in naša hoja za Kristusom. Zahej je splezal s smokve

in ta sestop je pomenil njegov sestop v realno življenje, v usmiljenje, v ponižnost; pomenil pa je tudi trenutek, ko se je človek skrnil v srce Božje Ljubezni. Zahej je rekel: »Ja, Jezus, hočem iti za tabo, hočem iti po tvoji poti.« Jezusov pogled usmiljenja je bil odločen, da je Zahej postal Matej in spremenil svoje življenje.

Vsak duhovnik je najprej, tako kot Jezus, posrednik Božjega usmiljenja. Ko se Jezus tako kot Zahejevega dotakne duhovnikovega srca, ga to do solz pretrese, ga prevzame tako močno, da je pripravljen iti za Njim. Ko duhovnik z vso močjo doživi ta dotik, lahko tudi drugim začne posredovati Božjo Ljubezen in možnost, da se srečajo z Njim. Človek, ki se sreča z Božjim pogledom, se ne vpraša več, ali bo šel k nedeljski maši, ali bo molil, ali bo drugim oznanjal Kristusa ... Ta Božji pogled človeka tako močno vpije, pretrese, prečisti in spravi do ga-

notja, da ni več druge poti, kot da Mu sledi in drugim oznanja, da je Bog Ljubezen. Po mojem mnenju je prva naloga duhovnika, da je posrednik Božjega usmiljenja.

Ker je danes prvi petek, bi rad spregovoril še o tem, kaj mi pomeni prvi petek. Prvi petek je zame vsakič praznik. Prvi petek je srečanje med mano in Kristusom in je podobno srečanju med Kristusom in Zahejem. Vsak prvi petek to srečanje znova obnovim. To pomeni, da vsakič znova pihnem v žerjavico svoje vere, da se razžari in se znova spomnim tega, kako me je Gospod pogledal. Da se vsakič znova spomnim srečanja z Njim in iz tega srečanja spet živim ves mesec. Cerkev ni ustanova, ki bi bila ustanovljena z dekretom; Jezus je Cerkev ustanovil z ljubeznijo, na križu, s prebodenim in usmiljenim srcem. Vsak prvi petek je obnavljanje te ljubezni Jezusa do mene, zato je praznik

Božje Ljubezni. Cerkev ni človeška ustanova in ni društvo. Je Božja ustanova, na začetku katere je bilo Jezusovo srce. Ko enkrat to doživiš in začutiš, je vse drugače. Zahej, ki je doživel Jezusovo usmiljenje, je rekel: »Gospod, četvero bom povrnil vsem, ki sem jih prizadel.«, torej bil je pripravljen spremeniti svoje življenje. Jezusov pogled ga je tako pretresel, da je začel povsem na novo. Vera izhaja iz besede credere, kar pomeni dati nekemu svoje srce, odpreti srce, dovoliti, da se Nekdo zazre vanj z vso ljubeznijo in ti da vedeti, da si ljubljen do krvi.

V nekem ameriškem mestu so ustanovili telefonsko številko, na katero so ljudje lahko poklicali in povedali svoje grehe, uslužbenci pa so jih poslušali. To nam pove, da ljudje želimo pred nekom odložiti svoje grehe, svojo težo in svoje slabosti. Toda ti ljudje na drugi strani niso slišali: »In jaz te

odvežem tvojih grehov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« Na drugi strani je bila tema in gluhoti, slišali niso ničesar. Zakaj potrebujemo Cerkev? Zakaj potrebujemo duhovnike? Če hočeš biti pošten, ne potrebuješ Cerkve. Če hočeš biti dober človek, ne potrebuješ Cerkve. Če hočeš biti uspešen v službi, prav tako ne potrebuješ Cerkve. Če hočeš biti dober v zakonu, ne potrebuješ Cerkve. Toda če hočeš začutiti usmiljenje, Božjo Ljubezen, potrebuješ Cerkev. Tega ti nihče drug ne more dati; noben psiholog, psihiater ali zdravnik ti ne more reči: »Pojdi in ne greši več.« To ti lahko da samo Cerkev, to ti lahko da samo duhovnik. Zato je tako lepo biti duhovnik, ker si posrednik Božjega usmiljenja. Tako kot je Jezus rekel grešnici: »Pojdi in ne greši več, tudi jaz te ne bom sodil.«, tako duhovnik v Jezusovem imenu ljudi vodi k Njegovi Ljubezni in Usmiljenju. Če so vaši grehi rdeči

kot škrlat, bodo beli kot sneg. Duhovnik pri vsaki sveti maši nosi ljudem Jezusovo Srce.

Dovolite, da vas Jezus pogleda s svojim usmiljenim pogledom. Nihče vas ne bo pogledal tako, kakor vas bo pogledal Jezus. Še tako prijeten, lep in spoštljiv človek ne more imeti v sebi tistega pogleda, ki ga ima Jezus v svoji božanskosti. Če duhovnik uspe – ne s svojo močjo – pripeljati vernike do tega pogleda, je storil vse. Novomašniku, ki vstopa v to ustanovo Ljubezni, želim, da bi zmožl svoje ljudi voditi k Njemu. Da bi znal ljudem pokazati, da je Jezus s svojo molitvijo in evharistijo najprej Ljubezen. Božje usmiljenje je kot voda podtalnica, ki nam v življenju daje upanje in moč. Brez usmiljenja se zlomimo in propademo, brez usmiljenja nismo nič, smo prah in pepel; v usmiljenju pa smo vse. Jezus nas ljubi z večno Ljubeznijo. Zato ne govorim o duhovniku kot o možu trpljenja, temveč kot o

možu usmiljenja. Če bi zgorelo Sveto pismo in bi ostal samo en list in na tem listu samo en stavek: »Bog je Ljubezen,« bi o Bogu vedeli vse. Če duhovnik vzame ta odnos zares, postane prosojen.

Kakor sonce sije skozi glaž in se ne razbije, tako je Jezus rojen iz Marije.

Dragi bratje in sestre, novomašniku želim in molim zanj, da bi postal in ostal mož Božjega usmiljenja. Da bi postal mož, ki ima bajalico in išče, kje je podtalnica Božjega usmiljenja ter da bi tja vodil ljudi. Kot je rekel nekdo izmed pisateljev: »Če ne bi doživel Božjega pogleda, bi umrl brez Ljubezni.« Sebi in vam želim, da bi bil vsak prvi petek za vas molitev in praznik Božje Ljubezni ter da bi vas Jezus vsakič znova prevzel s svojim pogledom.

Amen.

V Logatcu, 4. julija 2014

PRAZNOVANJE OBLETNIC POROK

Tretja nedelja v oktobru. Misijonska nedelja. Lep sončen dan, ki ga je naredil Gospod. Nedelja po mini svetopisemskem maratonu. Petnajst dni po izvolitvi novega nadškofa. Mesec rožnovenske Matere Božje. Toliko razlogov za še bogatejše duhovno praznovanje okroglih jubilejev porok. Odzvali smo se prijaznemu vabilu članov ŽPS in se v kar lepem številu zbrali pred cerkvijo. Svečano smo vstopili v cerkev ob zvokih poročne koračnice, najprej gospa in gospod Šinkovec, ki praznujeta častljivo obletnico, 60 let skupnega življenja, potem štirje pari zlatoporočencev, potem je sledilo še 34 parov, ki praznujejo okrogle obletnice. Na poti do oltarja se je vsak par spomnil na dan pred tolikimi leti, ko je eden drugemu izrekel pred Bogom svoj DA. Sledila je svečana sveta maša, ki jo je daroval gospod župnik, v zahvalo za vsa leta skupaj prehojene poti in priprošnje za naprej. Veliko je

bilo prelepega petja. V nagovoru je g. župnik poudaril, da smo zgled mladim parom, ki se vse manj odločajo, da svojo ljubezen kronajo s svetim zakonom. Sodelovanje polne cerkve z mladimi družinami in ostalimi farani je bilo enkratno. Čutili smo, da pripadamo tej veliki družini, ki jo sestavlja naša župnija. Zahvalili smo se Bogu za skupno prehojeno pot. Zavedali smo se, da je vsakega od nas postavil ob svojem možu/ženi s posebnim namenom in da naju s svojo ljubeznijo spremlja vsak trenutek skupnega življenja. Veliko je bilo lepega, veliko tudi žalostnega na naših skupnih poteh, a trudili smo se, da z vero, upanjem in medsebojnim zaupanjem premagamo težave. Tudi preizkušnje so nam bile v pomoč, da nam pokažejo, kako v upanju in zaupanju najdemo rešitev za nadaljnjo pot. Tako kot tisti, ki je vprašal Jezusa: »Ko gledam nazaj, vidim v pesku štiri stopinje, vem da

sta dve moji, dve pa tvoji. Zakaj sta nekaj časa le dve stopinji? In to prav takrat, ko sem te najbolj potreboval?« Jezus je odgovoril: »Tiste dve stopinji sta moji, ker takrat, ko ti je bilo hudo, sem te nosil v naročju!« Upajmo, da bo tako še v vseh bodočih dneh skupne poti.

Na koncu svete maše smo ob skupnem petju »Marija skoz življenje«, s katero smo izrazili hvaležnost tudi Mariji, odšli v sprevodu po cerkvi in se udeležili pogostitve v Jožefovi dvorani.

Prisrčna zahvala gre vsem članom ŽPS in ostalim, ki so se potrudili, da nam bo ta dan ostal v trajnem spominu. Hvala tudi gospodu župniku za lepo pripravljeno zahvalno mašo in prijetnemu druženju. Naj vsemogočni Gospod še naprej blagoslavlja naše skupne poti, vse naše družine, vse otroke in mladino, da bodo taka praznovanja vsako leto številčnejša.

A. M.

100 LET ŽIVLJENJA NAŠE JULKE

Pred davnimi leti se je v majhni vasi Praprotno Brdo Andreju in Mariji Jeršič rodila hči Julka, današnja stoletnica. V družini je bilo šest otrok, dva fanta in štiri dekleta. Živel so na majhni in skromni kmetiji. Hitro so odrasčali in tako odhajali od doma. Ostali sta hčerki Julka in Marija. Julka je ostala samska, Marija pa se je leta 1959 poročila z Jožetom Jožetom Sedejem z Vrha Sv. Treh Kraljev. Po šestih letih zakona sem na svet v veselje staršem prijokala jaz. Julka me je imela zelo rada. Delala je na kmetiji, poleg tega je še iz vse vasi zbirala mleko in ga predelovala v smetano. Vsako jutro jo je odnesla v zbiralnico v Rovte. Za družbo je vzela s sabo mene, tako sem se naučila hoditi v Rovte v šolo. Zelo rada je nabirala lipovec, borovnice in še mnoga drugega. Živela je zelo skromno. Tako je dočkala sto let.

Bila je tudi oskrbnica cerkve sv. Nikolaja na Praprotnem Brdu. Skrbela je za zvonjenje,

čiščenje in krašenje, kadar je bila tam sv. maša.

Ko je začutila, da ji moči pešajo, se je odločila, da odide v Dom za starejše na Vrhniko. Tam si je krajšala čas z ročnimi deli. 1. 9. 1998 pa je prišla v Logatec, v Dom Marije in Marte.

Tu so Julkine roke naredile na tisoče in tisoče vbodov in ustvarjale čudovite umetnine, tako na velikih prtihih kot na majhnih prtičkih, z vezenjem ali križci. Koliko omaric, miz po domovih in kapehah, koliko košaric za velikonočna jedila še danes krasijo njena dela! Dokler so jo roke ubogale in so ji oči dopuščale, je vsak prosti trenutek izkoristila, da je s svojimi talenti in delom razveseljevala druge. Vsi njeni prtički so bili za druge, nič ni ohranjala zase, bila je osvobodjena želje, da bi kaj zadržala zase. To je skrivnost njene lepote in notranjega miru, ki ga je vseskozi izžarevala. Vedno je bila z vsem zadovoljna, tako s se-

boj kot z drugimi, ki jim je zmeraj skušala ustreči, če je le mogla.

Če bi Julki pred dvajsetimi leti, ko je prvokrat prespala v Domu, kdo rekel, da bo šla tukaj spat 7300-krat in bo dočkala sto let, bi mu prav gotovo težko verjela. Verjetno pa bi po njeno rekla: »Če bo taka Božja volja ...« in se ne bi obremenjevala s tem, kar jo čaka. Mirno bi živela naprej, zadovoljna z vsakim dnem, ki ji bo dan. Kot bi nam hotela reči: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka, kar bo dal, bom sprejela, zato me nič ne skrbi.« In Gospod je nagradil njeno zaupanje z notranjim mirom in srečo, kar ji je ohranilo zdravega duha v zdravem telesu, da je dočkala sto let.

Lahko bi rekli, da je Julkin recept za dolgo življenje: »Biti vedno zadovoljna z vsem.« V tem nam je vsem dragocen svetilnik, ki ga v temi nezadovoljstva našega časa tako zelo potrebujemo. Zato naj te (vas), draga Julka, Bog še dolgo ohranja med nami ...

Nečakinja Jožica

V sklopu Nikolajevih srečanj in Socialnega tedna Vas župnija Dolnji Logatec vabi na predavanje z naslovom

IZBERI ŽIVLJENJE!

četrtek, 20. novembra, ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

Živimo v času, ko je človeško življenje zelo razvrednoteno in ko ljudje izgubljam občutek za njegovo vrednost in veličino. Človeško življenje je vredno vsega dostojanstva in spoštovanja že od njegovega začetka – torej od spočetja in do naravne smrti. Na okrogli mizi IZBERI ŽIVLJENJE! bomo skušali osvetliti krščanski pogled na človeško življenje in spregovorili o tem, kaj nas v današnjem času najbolj zavaja in nas odvrča od sprejemanja človeškega življenja ter razmišljanja v drugačni smeri. Z nami bodo gostje, ki nam bodo vsaka iz svojega stališča približale pogled na dostojanstvo človeškega življenja.

FARMACEVTI ZA ŽIVLJENJE – Anja Kastelic

Združenje farmacevtov za življenje sestavljajo predvsem magistri farmacije in študenti farmacije, ki se zavzemajo za ohranjanje življenja od spočetja dalje ter spoštovanje človeka kot celote v njegovi telesni, duševni in duhovni razsežnosti. Zato se trudijo, da bi ljudje jemali zdravila z odgovornostjo in le takrat, ko je to nujno potrebno.

ZAVOD BOŽJI OTROCI – Valentina Pikelj

Zavod Božji otroci širi resnico o dostojanstvu in veličini človeka od spočetja. Trudijo se ljudem prinašati veselje do življenja in upanje zanj. Pomagajo mamicam in očetom nerojenih otrok v stiski. Nudijo pogovore trpečim po splavu ter molijo in darujejo trpljenje za zmago življenja.

ZAVOD ŽIVIM – Katarina Nzobandora

Zavod Živim sestavljajo tisti, ki verjamejo, da ima vsak človek pravico do življenja od spočetja do naravne smrti. Pomagajo otrokom in staršem, ki se soočajo z nenačrtovano nosečnostjo. Zavod deluje na področju ozaveščanja in razkrivanja neresnic o nerojenem človeškem življenju, umetni prekinitvi nosečnosti, postabortivnem sindromu in kontracepciji. Staršem, ki so se soočili z izgubo otroka (spontano ali načrtovano), pomagajo na poti žalovanja z različnimi skupinami za samopomoč in individualnimi pogovori ter terapijami. Staršem, ki oklevajo v izbiri med življenjem in smrtjo pa nudijo strokovno svetovanje in pogovor.

Prisrčno vabljeni! Povabite tudi znance in prijatelje!

Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar, s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

VABLJENI NA KATEHEZE ZA ODRASLE IN MLADINO,

*ki so v učilnici pri župnišču,
vsak četrtek in nedeljo ob 20. uri.*

*Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti,
ne zunanosti, da bi si ga želeli.
Bil je zaničevan in zapuščen od ljudi,
mož bolečin in znanec bolezni,
kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz,
je bil zaničevan in nismo ga cenili.*

*V resnici je nosil naše bolezni,
naložil si je naše bolečine,
mi pa smo ga imeli za zadetega,
udarjenega od Boga in ponižanega.
On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov,
strt zaradi naših krivd.
Kazen za naš mir je padla nanj,
po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.
Mi vsi smo tavalili kakor ovce,
obrnili smo se vsak na svojo pot,
GOSPOD pa je naložil nanj
krivdo nas vseh.*

[Iz 53,2-6]

CELODNEVNO ČEŠČENJE, 19. NOVEMBER 2014

Ob 8. uri sv. maša;

ob 9. uri Martin Hrib, Brod, Čevce;

ob 10. uri sv. maša;

ob 11. uri Dom Marije in Marte, Miklavžev vrtec, Mandrge;

ob 12. uri molitvena skupina;

ob 13. uri Karitas;

ob 14. uri birmanci;

ob 15. uri 5., 6., 7. in 9 razred; Neokatehumenat;

ob 16. uri 1., 2., 3. in 4. razred;

ob 17. uri ŽPS, Skavti, zakonci, mladina;

ob 18. uri sv. maša in sklep.

Vabljeni k izdelovanju voščilnic za župnijsko Karitas

V soboto, 15. novembra, bo od 9.00 do 13.00 v Jožefovi dvorani potekalo izdelovanje božičnih in novoletnih voščilnic. Člani Karitas bodo te voščilnice podelili starejšim in osamljnim ljudem. Vljudno vabljeni.

KOLEDAR

NOVEMBER

2014

1. november – VSI SVETI, sv. maša ob 8., 10. in 14. uri; po sv. maši ob 14. uri bomo šli v procesiji na pokopališče, kjer bomo molili za rajne; ob 18. uri bomo v cerkvi molili za rajne;

2. november – SPOMIN NA VSE VERNE RAJNE, sv. maša ob 8., 10. in 14. uri; ob 20. uri 1. zakonska skupina in kateheze za mladino in odrasle;

3. november – po sv. maši srečanje KARITAS; ob 20. uri KATEHETI;

4. november – ob 18.30 uri birmanski voditelji in verouk 6. razred 1. skupina;

6. november – ob 19. uri spokorno bogoslužje in spovedovanje; ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

7. november – prvi petek, obisk bolnikov; ob 18. uri sv. maša, po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri mladina;

8. november – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

9. november – 32. NEDELJA MED LETOM – ZAHVALNA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice; ob 19. uri sreča-

nje 2. zakonske skupine; ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

10. november – ob 19. uri srečanje ŽPS;

11. november – ob 18.30 kateheza za birmance in starše 1. skupina in verouk za 6. razred 2. skupine;

12. november – ob 19. uri srečanje biblične skupine v knjižnici Doma Marije in Marte;

13. november – ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

14. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri mladina;

15. november – od 9. do 13. ure izdelovanje voščilnic za župnijsko Karitas v Jožefovi dvorani; od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

16. november – 33. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 19. uri 3. zakonska skupina; ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

17. november – ob 20. uri priprave na sv. krst (drugo srečanje);

18. november – ob 18.30 kateheza za birmance in starše 2. skupina in verouk za 6. razred 3. skupina;

19. november – od 8. do 18. ure celodnevno čiščenje;

20. november – ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

21. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri v dvorani potopisni večer o misijonu v Indiji;

22. november – od 16.–18. uri čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

23. november – KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 19. uri srečanje 4. zakonske skupine, TEDEN KARITASA; ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

25. november – ob 18.30 verouk za 6. razred 4. skupina;

27. november – ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle;

28. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri mladina;

29. november – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

30. november – 1. ADVENTNA NEDELJA – nedelja KARITAS, sv. maša ob 8. in 10. uri, BLAGOSLOV ADVENTNIH VENCEV; ob 14. uri večernice; ob 20. uri kateheze za mladino in odrasle.